

OBSZCZEPIENIE (1) *sb n*

N sg obszczepi(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. obszczepić.

Obsadzenie czegoś wkoło młodymi roślinami, szczepami: Consitura, Zągęłzczenie/ gęłtwá/ też záfadzenie/ Záfzczepienie/ álbo obfzczepienie. Mącz 387a.

Synonim: zasadzenie.

DJ